

Odevzdání řidičského průkazu

Po řidiči, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem a jenž v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů, sice nelze požadovat odevzdání řidičského průkazu, avšak podstatné je, že s ohledem na ustanovení § 123c odst. 7 věty první zák. č. [361/2000](#) Sb. pozbyl právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku, přičemž počátek běhu této lhůty je vymezen skutečnostmi stanovenými v § 123c odst. 8 téhož zákona.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 6 Tdo 407/2009, ze dne 30.9.2009)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání dovolání, které podala nejvyšší státní zástupkyně v neprospěch obviněného I. C., proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 5 To 549/2008, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 3 T 116/2008, a rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. se usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 5 To 549/2008 zrušuje. Současně se zrušují další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Krajskému soudu v Brně přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2008, sp. zn. 3 T 116/2008, byl obviněný I. C. uznán vinným trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák., a to na podkladě skutkového zjištění, jak je v rozhodnutí uvedeno. Za tento trestný čin byl obviněný odsouzen podle § 180d tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců. Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dva a půl roku.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný I. C. odvolání.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 5 To 549/2008, byl podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušen a trestní věc obviněného I. C. pro skutek spočívající v tom, že

1. dne 12. 6. 2007 kolem 16.43 hod. v B. řídil osobní motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, šedé barvy, registrační značky:, přičemž mu bylo naměřeno překročení rychlosti, kdy v místě s maximální povolenou rychlostí 70 km/hod. jel rychlostí 92 km/hod.,
2. dne 1. 8. 2007 kolem 17.18 hod. v P., řídil po ulici O. osobní motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, registrační značky:, přičemž mu bylo naměřeno překročení rychlosti, kdy v místě s maximální povolenou rychlostí 40 km/hod. jel rychlostí 56 km/hod.,
3. dne 15. 11. 2007 kolem 15.25 hod. v B. řídil po ulici L. motorové vozidlo zn. Mercedes Sprinter, registrační značky:, přičemž mu bylo naměřeno překročení rychlosti, kdy v místě s maximální povolenou rychlostí 50 km/hod. jel rychlostí 66 km/hod.,
4. dne 11. 12. 2007 kolem 14.10 hod. v B. řídil po ulici D. osobní motorové vozidlo zn. Citroen Berlingo, registrační značky:, kdy byl kontrolován hlídkou policie a řešen za dopravní přestupek, kdy řídil přesto, že věděl, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění, neboť toto oprávnění

ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v aktuálním znění, na základě oznámení M. ú. I. ze dne 10. 5. 2007, které převzal dne 24. 5. 2007, pozbyl ke dni 29. 5. 2007, ve kterém byl spatřován trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák., byla postoupena M. m. B., neboť nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Vůči citovanému usnesení Krajského soudu v Brně (proti učiněnému výroku) podala nejvyšší státní zástupkyně v neprospěch obviněného I. C. (dále jen „obviněný“) dovolání, které opřela o dovolací důvody zakotvené v § 265b odst. 1 písm. f), g) tr. ř. Podle jejího názoru bylo rozhodnuto o postoupení věci jinému orgánu, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku.

Dovolatelka zrekapitulovala dosavadní průběh trestního řízení ve věci. Konstatovala, že s názory krajského soudu, jež se týkají výkladu zákonných znaků trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák., nelze souhlasit. Připomněla, jak je tento trestný čin vymezen v zákoně, přičemž se ho může dopustit osoba, která nikdy řidičské oprávnění neměla, a též osoba, jež řidičské oprávnění pozbyla. Podotkla, že odvolací soud připustil, že v obecné rovině může uvedený trestný čin spáchat i osoba, která pozbyla řidičské oprávnění v důsledku fungování systému bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zák. č. [361/2000](#) Sb.). Ačkoliv se s tímto názorem plně ztotožnila, tak podle jejího mínění není namístě, aby možnost aplikace ustanovení § 180d tr. zák. byla omezena pouze na držitele řidičského oprávnění vydaného orgány České republiky.

Dále dovolatelka poukázala na znění § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., které upravuje postup příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, včetně postupu tohoto orgánu, jímž řidič pozbývá řidičské oprávnění. Dodala, že soudu druhého stupně je nutno přisvědčit, že toto ustanovení se vztahuje pouze na držitele řidičského oprávnění vydaného orgány České republiky, když postup v případě držitelů řidičského průkazu vydaného cizím státem upravují speciální ustanovení § 123c odst. 4, 7, 8 zák. č. [361/2000](#) Sb., jež zároveň ocitovala. Zmínila, že podle skutkových zjištění, která byla již soudem prvního stupně učiněna, je obviněný držitelem řidičského průkazu vydaného ve S. r. N., jenž jej opravňuje k řízení vozidel v tuzemsku v rozsahu odpovídající skupinám A a B. M. ú. v I. postupoval vadně, pokud obviněnému zaslal oznámení podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. a současně ho vyzval k odevzdání řidičského průkazu. Z tohoto pochybení však není možno dovozovat, že by se obviněný nedopustil trestného činu podle § 180d tr. zák. Dovolatelka zdůraznila, že z hlediska objektivních znaků předmětného trestného činu nelze zákonný znak „není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona“ ztotožňovat s fyzickým držením řidičského průkazu nebo obdobného dokladu vydaného orgány cizího státu. (Dovedeno do důsledků – by v opačném případě nebyl trestně postižitelný např. ani řidič, kterému byl soudem uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a jenž řidičský průkaz fyzicky nikdy neodevzdal). Uvedený zákonný znak je nutno vykládat tak, že dopadá na osobu, která nikdy neměla nebo ztratila právo řídit motorové vozidlo. Úprava v § 123c odst. 3 a v § 123c odst. 7 zák. č. [361/2000](#) Sb. se po věcné stránce liší právě v tom, jakým způsobem je nakládáno s řidičskými průkazy řidičů, kteří dosáhli celkového počtu 12 bodů, když v případě průkazu vydaného cizím státem nemůže příslušný obecní úřad vyzvat řidiče k jeho fyzickému odevzdání.

Podle dovolatelky je nutno formulacím použitým v § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. („pozbývá řidičské oprávnění“) a v § 123c odst. 7 téhož zákona („pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky“) přikládat stejný význam, když obsahem ztráty řidičského oprávnění je právě pozbytí práva řídit motorové vozidlo. Není proto důvodu, aby možnost postihu za trestný čin podle § 180d tr. zák. u řidiče, který dosáhl počtu 12 bodů, byla posuzována rozdílně u řidiče, který byl

držitelem řidičského průkazu vydaného orgány Č. r., a u řidiče, který byl držitelem řidičského průkazu vydaného orgánem cizího státu. Pokud takovýto „vybodovaný“ řidič řídí motorové vozidlo, jde vždy o řízení motorového vozidla osobou, která není držitelem příslušného řidičského oprávnění. Jestliže je objektem trestného činu podle § 180d tr. zák. zájem na bezpečnosti silničního provozu, který neohrožuje život a zdraví lidí a majetek, pak není důvodu, aby možnost aplikace tohoto ustanovení byla odvozována od toho, zda řidič byl držitelem tuzemského nebo „cizího“ řidičského průkazu.

Ve vyjádření dovolatelka uvedla, že z hlediska subjektivní stránky trestného činu byl obviněný informován M. ú. v I. o tom, že dosáhl počtu 12 bodů, byť formálně vadným způsobem. Přitom právní důsledky dosažení tohoto počtu bodů lze mezi řidičskou veřejností považovat za okolnost notoricky známou a nepochybně byly známy i obviněnému, který měl na území Č. r. trvalý pobyt. Ani ustanovení § 123c odst. 4 zák. č. [361/2000](#) Sb., podle kterého měl správně městský úřad postupovat, nepředpokládá, že o právních důsledcích dosažení počtu 12 bodů by musel být držitel řidičského průkazu vydaného cizím státem zvláště poučován. Ostatně i lhůta, po kterou řidič pozbývá právo řídit motorové vozidlo na území Č. r., začíná běžet již na základě skutečností uvedených v § 123c odst. 8 zák. č. [361/2000](#) Sb., a nikoli až na podkladě doručení oznámení řidiči. Vadný postup M. ú. I. nevyklučuje podle dovolatelky uplatnění trestní odpovědnosti vůči obviněnému. Upozornila, že skutek vykazuje též potřebný stupeň nebezpečnosti činu pro společnost (§ 3 odst. 2, 4 tr. zák.). Obviněný řídil motorové vozidlo bez oprávnění opakovaně a ve všech zjištěných případech se současně dopustil i dalšího porušení pravidel silničního provozu. Jednáním obviněného vylíčeným ve výrokové části rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2008, sp. zn. 3 T 116/2008, byly naplněny všechny formální i materiální znaky trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. Pokud napadeným usnesením Krajský soud v Brně postoupil věc Magistrátu města Brna s tím, že nejde o trestný čin, ale že skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek, rozhodl o postoupení věci jinému orgánu, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a současně toto rozhodnutí spočívalo na nesprávném právním posouzení skutku.

Z popsanych důvodů nejvyšší státní zástupkyně navrhla, aby Nejvyšší soud rozhodl:

- podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 5 To 549/2008, včetně dalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
- podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl,
- v souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. o dovolání rozhodl v neveřejném zasedání. Rovněž vyslovila souhlas s konáním neveřejného zasedání i pro případ jiného rozhodnutí [§ 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.].

K dovolání se ve smyslu ustanovení § 265h odst. 2 věty první tr. ř. písemně vyjádřil prostřednictvím obhájce obviněný. Konstatoval, že i nadále setrvává na názorech prezentovaných v písemném odůvodnění svého odvolání ze dne 9. 9. 2008, na něž odkázal s tím, že korespondují se závěry Krajského soudu v Brně. Tyto závěry označil za logické a v souladu se zásadami zakotvenými v § 2 odst. 4, 5, 6 tr. ř. Vyslovil názor, že argumentace dovolání je naopak příliš extenzivním výkladem současné dikce příslušných zákonných ustanovení, pokud dovozuje existenci naprosto stejného právního postavení a odpovědnosti řidiče s řidičským oprávněním uděleným orgány České republiky a řidiče s oprávněním vydaným orgány Evropské unie, ačkoli obě tyto osoby mají v rámci zák. č. [361/2000](#) Sb. poměrně odlišně vymezená práva a povinnosti. Obviněný zmínil, že např. osobě s řidičským oprávněním vydaným orgány Evropské unie běží v případě dovršení hranice 12 bodů roční lhůta, po kterou pozbývá právo řídit motorová vozidla na území České republiky (nikoli v jiných zemích Evropské unie), a to ode dne dovršení zmiňované bodové hranice, přičemž uplynutím této lhůty se jí právo řídit automaticky opět obnovuje. Naproti tomu osobě, které bylo řidičské oprávnění

uděleno orgány České republiky, běží roční lhůta až po uplynutí 5 dnů od příslušné výzvy k odevzdání řidičského průkazu, resp. ode dne právní moci rozhodnutí o podaných námitkách proti němu (když po tuto dobu není oprávněna řídit motorové vozidlo ani v jiných zemích Evropské unie). Po uplynutí jednoleté lhůty musí tato osoba činit ještě i další právní a úřední úkony k obnovení své řidičské způsobilosti, přičemž toto oprávnění získat zpět automaticky rozhodně nemusí.

Podle obviněného není úprava právního postavení a možného postihu uvedených osob stejná ani podle citovaného speciálního zákona, a proto mu není vzhledem k současné dikci skutkové podstaty ustanovení § 180d tr. zák. zřejmé, z čeho dovolání dovozuje, že podle trestního zákona je u obou osob naprosto stejná možnost trestního postihu. Vyjádřil proto přesvědčení, že ačkoliv formálně naplnil znaky tohoto trestného činu, tak vzhledem ke zmíněným skutečnostem se na jeho osobu toto ustanovení nevztahuje, s čímž se Krajský soud v Brně přesvědčivě vypořádal. Obviněný tudíž shledal podané dovolání nedůvodným. Současně vyjádřil souhlas s jeho projednáním v neveřejném zasedání.

Před rozhodnutím o dovolání Nejvyšší soud ověřil, že Magistrát města Brna, kterému byla věc napadeným usnesením postoupena, neučinil v předmětné věci žádné rozhodnutí.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) při posuzování mimořádného opravného prostředku předně shledal, že dovolání nejvyšší státní zástupkyně je přípustné [§ 265a odst. 1, 2 písm. d) tr. ř.], bylo podáno oprávněnou osobou [§ 265d odst. 1 písm. a) tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 3 tr. ř.).

Protože dovolání je možné podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda námitky vznesené nejvyšší státní zástupkyní naplňují jí uplatněné zákonem stanovené dovolací důvody.

Podle § 265b odst. 1 písm. f), g) tr. ř. platí, že dovolání lze podat, jen je-li tu některý z následujících důvodů:

f) bylo rozhodnuto o postoupení věci jinému orgánu, o zastavení trestního stíhání, o podmíněném zastavení trestního stíhání, o schválení narovnání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí.

g) rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. spočívá v tom, že nebyly splněny zákonné podmínky k tomu, aby soud učinil některé z rozhodnutí uvedených v § 265a odst. 2 písm. c), d), f), g) tr. ř., a kterým soud přesto rozhodl. Dovolacím důvodem je tudíž namítána nesprávnost buď rozhodnutí o postoupení věci jinému orgánu nebo rozhodnutí spojeného se zastavením trestního stíhání.

V rámci výše citovaného důvodu dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je možno namítat, že skutek, jak byl v původním řízení soudem zjištěn, byl nesprávně kvalifikován jako určitý trestný čin, ačkoliv šlo o jiný trestný čin nebo nešlo o žádný trestný čin. Vedle těchto vad, které se týkají právního posouzení skutku, lze vytýkat též jiné nesprávné hmotně právní posouzení, jímž se rozumí zhodnocení otázky nespočívající přímo v právní kvalifikaci skutku, ale v právním posouzení jiné skutkové okolnosti mající význam z hlediska hmotného práva (např. občanského, obchodního, trestního apod.). Z dikce předmětného ustanovení přitom plyne, že ve vztahu ke zjištěnému skutku je možné dovoláním namítat pouze vady právní (srov. např. názor vyslovený v usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 73/03, sp. zn. II. ÚS 279/03, sp. zn. IV. ÚS 449/03 a sp. zn. III. ÚS 3272/2007). Nejvyšší soud není oprávněn v dovolacím řízení přezkoumávat úplnost dokazování a posuzovat postup při hodnocení důkazů soudy obou stupňů. Při rozhodování vychází z konečného skutkového zjištění soudu prvního eventuálně druhého stupně a v návaznosti na tento skutkový stav posuzuje

správnost aplikovaného hmotně právního posouzení, přičemž skutkové zjištění nemůže změnit, a to jak na základě případného doplnění dokazování, tak i v závislosti na jiném hodnocení v předcházejícím řízení provedených důkazů. Těžiště dokazování je v řízení před prvostupňovým soudem a jeho skutkové závěry může doplňovat, popřípadě korigovat jen odvolací soud (§ 259 odst. 3, § 263 odst. 6, 7 tr. ř.). Dovolací soud není obecnou třetí instancí zaměřenou k přezkoumávání všech rozhodnutí soudů druhého stupně a není oprávněn přehodnocovat provedené důkazy, aniž by je mohl podle zásad ústnosti a bezprostřednosti v řízení o dovolání sám provádět nebo opakovat (srov. omezený rozsah dokazování v dovolacím řízení podle § 265r odst. 7 tr. ř.).

V mimořádném opravném prostředku nejvyšší státní zástupkyně v podrobnostech vytýká, že předmětný skutek byl nesprávně právně posouzen, neboť v daném případě byly naplněny všechny formální i materiální znaky trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. Rovněž namítá, že nebyly splněny zákonné podmínky, aby Krajský soud v Brně mohl rozhodnout o postoupení věci Magistrátu města Brna. Tyto výhrady uplatněné dovolací důvody obsahově naplňují.

Jelikož Nejvyšší soud neshledal důvody pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, proti němuž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů, uvedených v dovolání, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející včetně právního posouzení předmětného skutku, přičemž dospěl k následujícím závěrům.

Trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. se dopustí ten, kdo řídí motorové vozidlo, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona.

Lze připomenout, že objektem skutkové podstaty citovaného trestného činu je zájem na bezpečnosti silničního provozu, který neohrožuje život, zdraví lidí a majetek. Jednání pachatele, které je vymezeno zákonnou dikcí řídí motorové vozidlo, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona, nelze ztotožňovat s fyzickým držením takového dokladu, jak je oprávněně zdůrazňováno i nejvyšší státní zástupkyní v dovolání. Konstatovaný zákonný znak je potřebné vykládat způsobem, že dopadá na osobu, která nikdy neměla oprávnění řídit motorové vozidlo nebo toto oprávnění ztratila (pozbyla).

Podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále v tomto odstavci jen „zákon“), platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Ustanovení § 123c odst. 4 zákona zakotvuje, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a ministerstvu.

V § 123c odst. 7 zákona se stanoví, že dosáhne-li řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku. Ministerstvo sdělí, po obdržení podkladů

zaslaných příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, tuto skutečnost orgánu, který řidičský průkaz vydal.

Podle § 123c odst. 8 zákona platí, že lhůta jednoho roku uvedená v odstavci 7 počíná běžet ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu, spáchaným jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na jehož základě řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů.

V dovoláním napadeném usnesení Krajský soud v Brně připomněl, že řidič, který dosáhl celkového počtu 12 bodů, pozbývá s ohledem na ustanovení § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo oznámení doručeno. V návaznosti na to odvolací soud oprávněně konstatoval: „Lze tedy mít logicky za to, že i taková osoba není držitelem řidičského oprávnění ve smyslu § 180d tr. zák.“ (str. 2 napadeného rozhodnutí). Nejvyšší soud toliko dodává, že pokud takováto osoba i přesto následně řídí motorové vozidlo, může být její jednání posouzeno jako trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák.

Krajský soud v Brně však nepostupoval v souladu s hmotným právem, když v případě skutku, pro který byl obviněný obžalován a nepravomocně odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2008, sp. zn. 3 T 116/2008, neshledal v odvolacím řízení trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák., jak je důvodně vytýkáno nejvyšší státní zástupkyní v podaném dovolání. Oprávněně konstatovala, že formulacím použitým v ustanovení § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. („pozbývá řidičské oprávnění“) a v ustanovení § 123c odst. 7 téhož zákona („pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky“) je nutno přikládat stejný význam, když obsahem ztráty řidičského oprávnění je právě pozbytí práva řídit motorové vozidlo. I podle Nejvyššího soudu není důvodu, aby u řidiče, který za porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zák. č. [361/2000](#) Sb.) dosáhl 12 bodů, byla možnost postihu za trestný čin podle § 180d tr. zák. posuzována rozdílně jednak u držitele řidičského průkazu vydaného orgánem České republiky a jednak u držitele řidičského průkazu vydaného orgánem cizího státu.

Ze skutkových zjištění, jež ve věci učinil soud prvního stupně, a která nezpochybnil ani soud odvolací, plyne, že obviněný je držitelem řidičského oprávnění, které bylo vydáno cizím státem, a to S. r. N. ve městě R. dne 13. 12. 1991 (jde o náhradní doklad za ztracený řidičský průkaz), přičemž v Č. r. jej opravňuje k řízení vozidel odpovídající skupinám A a B (č. l. 31 a 37 spisu). Současně je zjevné, že i když jako řidič dosáhl 12 bodů za porušení povinností stanovených zákonem č. [361/2000](#) Sb., o čemž zjevně věděl, tak přesto v případech pod body 1. až 4. skutku, který je popsán ve výroku napadeného usnesení odvolacího soudu, řídil motorové vozidlo.

M. ú. v I. oznámil obviněnému, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, byť jej současně nepatřičně vyzval k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení, neboť nesprávně postupoval podle § 123c odst. 3 zák. č. [361/2000](#) Sb. (vše na č. l. 20 a 21 spisu). Je rovněž zřejmé, že ve smyslu ustanovení § 123c odst. 4 zák. č. [361/2000](#) Sb. tento městský úřad neoznámil ministerstvu, že obviněný jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu vydaného cizím státem, dosáhl celkového počtu 12 bodů. Proto ani ministerstvo nesdělilo podle § 123c odst. 7 věty druhé zák. č. [361/2000](#) Sb. tuto skutečnost orgánu, který řidičský průkaz vydal. Tyto pouze formální nedostatky nemohou být na překážku toho, aby v předmětné věci nemohlo být jednání obviněného posouzeno jako trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák.

Ostatně právní názor, že i držitel řidičského průkazu, jenž byl vydán orgánem cizího státu, může oprávněně řídit motorové vozidlo v České republice pozbýt, a to v judikovaném případě jako zákonný důsledek pravomocného rozhodnutí soudu České republiky, kterým byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel (§ 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zák.), byl již vysloven (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. 5 Tdo 1125/2007).

Vzhledem k popsáným skutečnostem Nejvyšší soud shledal, že dovolání bylo podáno důvodně. Proto podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. a za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. (dovolání podala nejvyšší státní zástupkyně v neprospěch obviněného) zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 5 To 549/2008. Současně zrušil další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále podle § 265l odst. 1 tr. ř. Krajskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Konkordátní smlouva se Svatým stolcem](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)